

Митрополит Јоаникије: Митрополит Данило Дајковић је сачувао не само огањ вјере него и част и образ Црне Горе

Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас, на празник преподобног Симеона Столпника – Црквену нову годину Свету службу Божију у Доњем манастиру Острогу с поменом Митрополиту Данилу Дајковићу.

У литургијској бесједи пред свето причешће архимандрит Марко Калањ је рекао да је Митрополит Данило Дајковић управљао Црквом у Црној Гори у најтежем времену, од 1960 – 1990 године,.

“У том времену Црква је била уништена, свештеници побијени, вјерници малтретирани. То је било вријеме незапамћено у историји Црне Горе. Остало је било мало свештеника старијих које је затекао Митрополит Данило у Црној Гори. А млађих није било, нису се смјели пријављивати да се рукополажу, јер је тадашња власт то забрањивала и правила сваке сметње”, рекао је он.

Казао је да је био митрополитов сарадник тридесет година.

“И кад бих причао све што се дешавало, не бисте могли ни вјеровати. За тих тридесет година Митрополија је преко 500 ђака спремала у Богословију и на Монашку школу, али од тих 500 није завршавало школовање ни један од сто. И можда се њих око 20 – 30 рукоположи за свештенике и калуђере. Такав је живот био”, рекао је отац Марко.

Говорећи о својим искуствима с носиоцима власти из тог времена, рекао је да се понекад пита је ли могуће да смо све то ми преживјели.

“То се никад заборавити не може. Нарочито се сјећам око Ловћена и капеле како је срушена и шта смо све преживјели. Шта је све тада Црква преживјела – то само Бог зна и они људи који су то вријеме преживјели. Сјећам се Митрополита, кад смо ишли на Орлов крш, па се види Ловћен, а он погледа горе према њему и каже мени: Оче Марко, ја нећу тамо више никад да идем. Ридео је као Јеремија у Јерусалиму, толико је био огорчен због тога”, казао је отац Марко.

Посвједочио је да је приликом преноса манастира Пиве 1985. године на ручку Митрополиту дословно рекао један комунистички великодостојник државни: Што водите парницу око Ловћена, могу сви судови југословенски и страни пресудити у вашу корист, ми никада нећемо дозволити да капела буде поново изграђена на Ловћену.

“Видио сам неправду људску према правди, према Богу, према људима. Тада закон није помагао ништа. Било – не поновило се то вријеме”, казао је архимандрит Марко Калањ.

Митрополит Јоаникије је на крају богослужења у архипастирском слову рекао поновио ријечи оца Марка Калања да је Митрополит Данило Дајковић био прави његошев Црногорац.

“Честит, миран, сталожен, мудар али и човјек који је имао став. Имао ријеч”, рекао је Владика Јоаникије.

Казао је да је дуга биографија митрополита Данила Дајковића.

“И не можемо, наравно, овога пута препричати сав његов живот. Знамо да се у младим годинама, заједно са већином тадашње омладине, борио за уједињење Србије и Црне Горе. Он је желио, као што су и сви наши велики преци жељели, да се обједини цио српски народ, не само Србија и Црна Гора,

да се ослободи Косово. Све је он то памтио. Он је говорио за себе и за своју генерацију: Ми смо имали идеале, ми смо живјели за те идеале. Прекаљен човјек кога живот није штедио”, истакао је Митрополит Јоаникије.

Митрополит Јоаникије је подсјетио колико је било тешко у послеријатно вријеме изабрати митрополита за Црну Гору.

“Деценије су прошле, а није могао бити изабран нови митрополит црногорски. Мудри Патријарх Герман је предложио управо нашега Митрополита Данила. Видио је у њему и мудрост и сталоженост, али и раброст и карактер. И кад је он дошао у Црну Гору, затекао је тешко стање: побијено свештенство, преостало уплашено. Било је наравно људи с карактером, честитих и добрих, али веома мали број. Сабрао је преостале људе, не само свештенике него и добре домаћине и угледне личности тога доба и написао ону ријеч онога доба која се врло често понавља: Вјера у Црној Гори личи на огањ који је закопан испод пепела, а моја је дужност да сачувам тај огањ да се не угаси, па ће дати Бог да се разгори једнога дана”, подсјетио је Митрополит Јоаникије.

Нагласио је да је то била пророчка ријеч Митрополита Данила Дајковића јер се тако и догодило.

“Он је сачувао, не само огањ вјере него и част и образ Црне Горе, посебно у времену када је Црна Гора била понижена. Од кога? Било их је разних!. Али понајвише од свога. Од свога народа. Када је Црна Гора по налогу Јосипа Броза Тита прихватила зли пројекат да погази Његошев аманет и ловћенску капелу обурда и гроб Његошев оскрнави, жестоко се противио. И није попустио. Подржали су га угледни, образовани и храбри људи тог времена, међу њима и неколико Цетињана, најугледнијих Цетињана тога доба Петар Лубарда, Нико Мартиновић, Урош Мартиновић, па богме и добар дио Црногораца тога доба. Подржали су га умјетници, писци и наравно сви људи који су имали савјести и који су препознали шта се догађа”, рекао је он.

Митрополит је поново рекао да је тада дошло до нечистог и злокобног споја између усташлука и мкомунизма.

“И то је мутирало у неку нову причу, још злокобнију, јер је Савић Марковић Штедимлија, опскурни слуга Анте Павелића за цијело вријеме рата, дао главне идеје за рушење Ловћенске капеле. А онда прихватио Владимир Деддијер, Брозов биограф, а онда наравно и црногорски комунисти. А онда је Броз рекао: Само ви то завршите. И то је било довољно да Црногорци изгубе

памет, не сви, хвала Богу. Ту памет је сачувао наш блаженопочивши Митрополит Данило Дајковић. Био је сам, али је био с Богом. Био је с Његошем и са својим прецима”, казао је он.

Додао је да је борба Митрополита Данила за Ловћен била величанствена.

“Није он изгубио, он је однио моралну побједу над силом, злом и неправдом. Зло не може само да дјелује него кад се удружи са влашћу и са неком другом силом овога свијета. И тако је то зло у то вријеме добило силу и безобзирно слушило Ловћенску капелу и Његошев аманет погазило, а Црну Гору увело у велики гријех. За тај гријех треба да се покаје Црна Гора.”, рекао је Митрополит Јоаникије.

Митрополит Јоаникије је изразио увјерење да ће се Његошева капела вратити на Ловћен.

“Бог ће дати, Бог ће учинити. И то би била прилика да се измири Црна Гора: Митрополит Амфилохије је говорио: Нек остане маузолеј. Ми смо цивилизован свијет и нећемо да га рушимо. То је споменик једноим времену, надамо се

Капелу на
о Његошу

mitropolija.com